

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710631584/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Tabt — svundet — hvilke Ord! O, hvad forsvinder
Ei med hver Dag, hver Time, hvert Minut?
Den friske Glands fra Hjerte og fra Kinder,
Drøm med Forventning, Taarer, Smil og Minder,
Hver Lidenskab, paa Tidens Klippe brudt.
Kraft, Skjønhed, Lykke, Ungdom er caput;
Caput er Kjolen, Vesten, Støvlen, Hatten,
Caput er Kjærlighed med hele Klatten.

Caput er hver en Sjæl, som du har svoret
Huldskab og evig Troskab — hvert et Bryst,
Som du har elsket, glædet, trøstet, moret,
Som dælte dine Taarer eller Lyst;
Caput er Venskabsløftet, gjemt i Ordet,
Hver Gjenklang selv af Ungdomshaabets Rost,
Med alle Planer, glimrende og skønne,
Med friske Laurbær, Myrther dunkelgrønne.

Caput er Pigeøiets lyse Straaler,
Caput den hvide Barm, der svalmer rund,
Caput er Glæden, som i fulde Skaaler
Du sætter til din lättermilde Mund;
Caput er Barnet, som i Vuggen skraaler,
Caput hver Lærd, hver Stodder og hver Hund,
Hver Millionær, hver Tænkter og hver Tigger —
Kort: Alt som sidder, staaer og gaar og ligger.

Caput er hver en Krands, Bedriller flette,
Caput er Polen med sin Heiteflok,
Caput er som den Slette den Honnette,
Caput er ogsaa du, som læser dette,
Ved Sorgen, Døden, Doktor eller Køk;
Caput er Alt, og det er meer end nok:
Alt, Alt, hvad med sin Vingetiden værner,
Hvad Dagen bringer, og hvad Natten fjerner. —

Dog til min Sang! Til Dandsens lette Spill
Thi dermed aabner jeg den ny Novelle,
Som her jeg har den Ære at fortælle,
Fald blot Læseren vil lytte til.
Løvrigt er mit Digt en Bagatelle,
Som, hvis ei bedre Morskab findes vil
Ved Snak og Læg, ved Kort og Druesaften,
Maaskee sig lader læse Vinteraften.